<u>Ramses shaffy</u> - Laat me

Ik ben misschien te laat geboren,
of in een land met ander licht.
Ik voel me altijd wat verloren,
al toont de spiegel mijn gezicht.
Ik ken de kroegen en kathedralen,
van Amsterdam tot aan Maastricht.
Toch zal ik elke dag verdwalen,
dat houdt de zaak in evenwicht.

LAAT ME, LAAT ME, LAAT ME MIJN EIGEN GANG MAAR GAAN.
LAAT ME, LAAT ME, IK HEB HET ALTIJD ZO GEDAAN.

Ik zal m'n vrienden niet vergeten,
want wie mij lief is blijf me lief.
En waar ze wonen moest ik weten,
maar ik verloor hun laatste brief.
Ik zal ze heus nog wel ontmoeten,
misschien vandaag, misschien over een jaar.
Ik zal ze kussen en begroeten,
het komt vanzelf weer voor elkaar.

(refrein)

Ik ben gelukkig niet verankerd,
soms woon ik hier, soms leef ik daar.
Ik heb mijn leven niet verkankerd,
'k heb geen bezit en geen bezwaar.
Ik hou van water en van aarde,
ik hou van schamel en van duur.
D'r is geen stuiver die ik spaarde,
ik leef gewoon van uur tot uur.

(refrein)

Ik zal ook wel eens een keertje sterven,
daar kom ik echt niet onderuit.
Ik laat mijn liedjes dan maar zwerven,
en verder zoek je het maar uit.
Voorlopig blijf ik nog jouw zanger,
jouw zwarte schaap, jouw trouwe fan.
Ik blijf nog lang, en liefst nog langer,
en laat me blijven wie ik ben.

LAAT ME, LAAT ME, LAAT ME M'N EIGENGANG MAAR GAAN.
LAAT ME, LAAT ME, IK HEB HET ALTIJD ZO GEDAAN.
LAAT ME, LAAT ME, LAAT ME M'N EIGEN GANG MAAR GAAN,
LAAT ME, LAAT ME, IK HEB HET ALTIJD ZO GEDAAN.